

*Messu Toivakan kirkossa 1.7.2012
5. sunnuntai helluntaista – Armahtakaa!
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Suvi Sievänen
Suntio: Aleksi Soininen
Avustajat: Antti Kujanpää,
Espoon rippikoululaiset & ohjaajat*

Siloan torni sortuu...

Luuk. 13:1-5

Juuri siihen aikaan Jeesuksen luo tuli ihmisiä, jotka kertoivat Pilatuksen surmauttaneen uhraamaan tulleita galilealaisia, niin että heidän verensä oli sekoittunut uhrieläinten vereen. Jeesus sanoi siihen: "Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan - samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemilaiset? Eivät suinkaan - yhtä lailla te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny."

Konginkankaan linja-autoturma vuonna 2004. 24 henkilöä kuolee. Heistä seitsemän oli espoolaisia nuoria.

Rattijuoppo ajaa kahden lapsipyöräilijän päälle Lapinlahdella viime toukokuussa. 11-vuotias tyttö menehtyy vammoihinsa sairaalassa.

Perhesurma Pomarkussa kaksi viikkoa sitten. 40-vuotias perheenisä surmaa kolme lastaan ja itsensä.

Järkyttäviä tapahtumia aivan lähellämme. Miksi? Tätä pakostakin kysellään kun onnettomuus kohtaa. Syyllisiä etsitään, taustoja selvitetään, tutkimuksia tehdään. Lopullisia vastauksia harvemmin löydetään. On tuskallista kun epätietoisuus jää kalvamaan. Kysymys pysyy: miksi meille kävi näin?

Sama ongelma on läsnä päivän evankeliumissa. Ihmiset tulivat kysymään Jeesukselta, miksi monet galilealaiset surmattiin väkivaltaisesti Pilatuksen toimesta. Tapahtuneelle haettiin järkeenkäypää selitystä.

Raamatun ajan kulttuurissa ajateltiin lähtökohtaisesti, että synti aiheuttaa onnettomuuksia. Siksi Jeesuksen luokse tulleet olettivat surmattujen olleen syntisiä ja ansainneen kuoleman. He olivat toisia huonompia, koska eivät seuranneet Jumalan tahtoa. Tämän ajatuksen Jeesus torppaa heti alkuunsa. Hän katkaisee laajalti levinneen harhaopin, joka valitettavasti vaikuttaa yhä tänä päivänä. Kuolleet eivät olleet yhtään sen kelvottomampia ihmisiä. Jäljelle jääneet eivät olleet yhtään sen parempia. Onnettomuudet eivät olleet synninpalkka. Jeesus sanoo: *"Luuletteko, että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan... Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemilaiset? Eivät suinkaan..."*

Elämässä sattuu tragedioita. Hyviä ja huonoja asioita tapahtuu koko ajan. Niitä voi sattua kenelle tahansa: sinulle, minulle, ystävälle tai sukulaiselle. Hyville ihmisille voi käydä huonosti. Pahat ihmiset voivat pärjätä vallan mainiosti. Jeesus oli synnitön, Hyvä Paimen, joka kuoli väkivaltaisesti ristillä. Voiko kukaan pitkäperjantain jälkeen väittää, että hyville ihmisille käy aina hyvin? Ei. Jumalan Poika asetti esimerkin, että maailmassa kaikkein viattomimmatkin kärsivät. Haemme tapahtuneille loogisia selityksiä. Haluamme kokemuksen, että voisimme hallita kaikkea mitä ympärillämme tapahtuu. Järjellä ei kuitenkaan selitetä onnettomuuksia pois. Ei Pomarkkua, Lapinlahtea, Konginkangasta tai Siloan tornin sortumista. Vääränlaiseen haavemaailmaan ei kannata tuudittautua. Yhtä hyvin jotain olisi voinut sattua minulle tai meidän perheelle. Lopulta se on aina joku meistä, joka kärsii.

Jeesus ei anna helppoja, ihmisille valmiiksi räätälöityjä ratkaisuja. Päivän evankeliumi ei anna vastauksia siihen, miksi onnettomuuksia tapahtuu. Mutta sen Jeesus kertoo, etteivät ne ole Jumalan rangaistuksia. Taivaan Isä ei ole psykopaatti, joka haluaisi aiheuttaa luoduilleen, omille kuvilleen tuskaa. Hän on hyvä Jumala. Hän pysyy hyvänä vaikka tapahtuisi mitä kauheuksia. Myös kristitty joutuu hyväksymään sen tosiasian, ettei usko turvaa häntä tämän maailman murheilta. Hänen ei kuitenkaan tarvitse paniikinomaisesti pelätä elämää, sitä mitä huomenna tapahtuu, vaan yksin luottaa Herraan. Jeesus sanoo: *"Älä pelkää. Älä pelkää, vaan usko"* (Mk 5:36).

Meitä kutsutaan siis uskon tielle. Loogisia vastauksia tärkeämpää on kysyä: voimmeko luottaa kaikissa olosuhteissa – ilossa ja surussa – Kaikkivaltiaaseen Jumalaan? Rakastammeko Jumalaa niin paljon, ettei rakkautemme riipu siitä, miten hyvin tai huonosti oman elämän asiat menevät? Jumala ei vastausautomaatti. Usko ei ole vastausautomaatti. Uskomme Jumalaan siksi, koska hän on ja koska hän toivoo, että me ihmiset eläisimme hänen yhteydessään. Jumalan tunteminen pitäisi olla elämämme tärkein ja perustavin asia. Me emme voi määritellä Jumalaa, hän on järkeilyimme ja kattavien vastauksiemme ulkopuolella.

Jeesus sanoo: *"...samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käännny."*

Meitä kutsutaan kääntymykseen. Alkukirkossa kastettavat kääntyivät seisaaltaan kun he antoivat kastelupauksiaan. He katsoivat länteen luopuessaan Saatanasta ja pahuudesta. Tämä ilman-suunta on vanhan elämän suunta, pimeyden ja epätoivon suunta. Sitten he kääntyivät itään tunnustaakseen uskonsa Jeesukseen Kristukseen. Itä on uuden elämän, auringon nousun ja toivon suunta.

Kristillinen usko ei ole kuitenkaan vaan kehon kääntämistä lännestä itään, se on mielenmuutosta. Maailman katsomista uusilla silmillä. Kääntyminen on lähestymistä Jumalaan. Hänen lähellään alkaa tapahtua ihmeitä. Hengelliset aarteet avautuvat. Jumalan valtakunta tuo mukanaan vanhurskauden, rauhan ja ilon. Kuulimme luettavan: *"Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa"* (Room 14:7).

"...samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käännny."

Tämä Jeesuksen sana kannattaa ottaa vakavasti. Sen viesti on tämä: tässä elämässä tapahtuu paljon sellaista pahaa, jota ei voi selittää. Monet ihmiset, myös hyvät, joutuvat kärsimään ilman omaa syytään. Toisessa maailmassa, tulevassa elämässä, tapahtuu huonoa niille, jotka ovat tehneet pahaa ja jotka eivät ole aikanaan kääntyneet ja ottaneet vastaan Jumalan armoa.

Jeesuksessa meillä on armo. Hänen ansiostaan pelastumme. Hän on sovittanut pahat tekomme. Kukaan ei voi hänen edessään kehua olevansa toista parempi. Kukaan ei voi väittää olevansa synnitön. Uskomalla Jeesukseen vältämme satavarmasti kadotuksen, ikuisen eron Jumalasta. Siksi kehotan sinua, sisar ja veli, käännä katseesi ja sydämesi itään. Se on toivon ja uuden elämän suunta. Herran paluu on jo lähellä. Aamen.